

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 19.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8411** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Делото е образувано по жалбата на С. Т. Г. против заповед № РД-09-284/22.10.2010 г. на К. на район „Л.“, Столична община, изменена със заповед № РД-09-339/06.12.2010 г., с която на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ е отменена заповед за настаняване № 04-С-007/02.02.1988 г. на Димитровски РНС-С. и е прекратен сключения въз основа на нея договор за наем от 08.08.2005 г. за общинско жилище, находящо се в Г. С., ж.к. „Л.“, Б. 9., В. Г., . 9, А. 1., състоящо се от три стаи, кухня и обслужващи помещения /АОС № 1359 от 09.12.1996 г. на СО, район „Л.“/. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Обосновават се съображения за неспазване на правилата за връчване на административния акт, доколкото оспорената заповед е намерена под входната врата на

жилището. Конкретно се твърди, че неправилно са приложени нормите на чл. 5, ал. 2, т. 5 от НРУУРОЖТСО, тъй като никой от членовете на домакинството не е осъществил разпоредителни сделки през последните пет години. Навеждат се доводи за погасяване на част от визираните в заповедта задължения за консумативи, за да се обоснове неправилното прилагане на нормата на чл. 33, ал. 1, т. 1 от НРУУРОЖТСО. Претендира се отмяна на оспорената заповед на К. на район "Л.", Столична община.

Ответникът - К. на район "Л.", Столична община не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на жалбоподателя и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалба за ДОПУСТИМА по следните съображения:

Жалбоподателят е участник в административното производство, приключило с издаване на оспорената заповед на К. на район "Л.", Столична община и като такъв се явява адресат на индивидуален административен акт с неблагоприятен ефект в неговата правна сфера.

Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК задължава административния орган в тридневен срок от издаването на административния акт да го съобщи на заинтересованите страни, като по силата на ал. 2 на същата норма, съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива.

Доколкото визираната разпоредба дава възможност за писмено или устно уведомяване за съдържанието на акта, неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснати нарушения на правилата за съобщаване на акта, тъй като препис от заповедта е пхната под вратата на жилището. В подкрепа на изложеното е и обстоятелството, което не се отрича от жалбоподателя, че на следващия ден в районната администрация му е връчен препис от заповедта.

Във връзка с доводите на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушаване на процедурата по съобщаване на административния акт следва изрично да се отбележи, че нарушенията при връчване на административния акт са неотнормирани към неговата законосъобразност. Същите имат отношение единствено към упражняване на правото на оспорване, което в настоящия случай е упражнено по надлежен ред от жалбоподателя.

Видно от приложеното по делото копие от оспорения административен акт, същият е връчен лично на С. Г. на 29.10.2010 г., която е удостоверила

този факт с подписа си.

В заповедта на К. на район „Л.“, Столична община изрично е посочено, че подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Административен съд С.-град по реда на АПК.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, подадената от С. Г. жалба на 12.11.2010 г. за допустима, поради депозирането ѝ в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Със заповед № 04-С-007/02.02.1988 г, издадена от Димитровски РНС, семейството на жалбоподателя е настанено в жилище, находящо се в Г. С., ж.к. „Л.“, Б. 9., В. Г, . 9, А. 1.. На 08.08.2005 г. е сключен договор за наем на общинското жилище. С акт за общинска собственост № 1359 от 09.12.1996 г. жилището е актувано като частна общинска собственост. Въз основа на докладна записка № ЖН-92-241 от 06.10.2010 г., кметът на район „Л.“, Столична община е издал заповед № РД-09-284/22.10.2010 г., с която поради допуснато нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 5 от НРУРОЖТСО и неплащане на дължимите консумативни разходи /наемна цена за периода м. януари 2009 г. до м. август 2010 г. в размер на 1730 лева; такса смет за 2009 г. и 2010 г. в размер на 126.72 лв.; задължения към “Топлофикация-С.”ЕАД на каса за периода м. февруари до м. юли 2010 г. в размер на 692.49 лева и съдебно за периода м. декември 2000 до месец януари 2006 г. в размер на 2173.36 лева и задължения към “С вода” за периода 2006 г. до м. август 2010 г. в размер на 240.70 лева/ на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО е прекратил наемното правоотношение.

Допуснатото нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 2 от НРУРОЖТСО е обосновано с осъществена от С. Г. сделка /продажба/ с недвижим имот на 21.12.2000 г. Със заповед № РД-09-339/06.12.2010 г. на К. на район “Л.”, Столична община е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в оспорената заповед.

С оглед на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Оспорената заповед № РД-09-284/22.10.2010 г., поправена със заповед № РД-09-339/06.12.2010 г. на К. на район “Л.”, Столична община е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 46, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 2 от НРУУРОЖТСО.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 1от НРУУРОЖТСО, послужила като

правно основание за издаване на оспорената заповед, постановява, че наемното правоотношение се прекратява поради неплащане на наемната цена и консумативните разноски повече от три месеца. Аналогично основание за прекратяване на наемното правоотношение е регламентирано и в нормата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОБС. В настоящия случай от приложената по административната преписка докладна записка № ЖН-92-241 от 06.10.2010 г. се установява, че домакинството на С. Г. дължи наемна цена за периода м. януари 2009 г. до м. август 2010 г. в размер на 1730 лева; такса смет за 2009 г. и 2010 г. в размер на 126.72 лв.; задължения към "Топлофикация-С."ЕАД на каса за периода м. февруари до м. юли 2010 г. в размер на 692.49 лева и съдебно за периода м. декември 2000 до месец януари 2006 г. в размер на 2173.36 лева и задължения към "С вода" за периода 2006 г. до м. август 2010 г. в размер на 240.70 лева.

Неотносими към законосъобразността на оспорената заповед са представените от жалбоподателя писмени доказателства за извършено плащане по изпълнително дело на задълженията към "Топлофикация-С."ЕАД на стойност 2000 лева, доколкото същите представляват само част от задълженията за консумативни разходи и обхващат периода м. декември 2000 г. до месец януари 2006 г. Неиздължени остават наемната цена и задълженията за такса смет, към "Топлофикация-С."ЕАД на каса за периода м. февруари до м. юли 2010 г. и към "С вода" за периода 2006 г. до м. август 2010 г.

Изложеното от административния орган фактическо основание за издаване на оспорената заповед изразяващо се в нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 2 от НРУУРОЖТСО не е подведено под хипотезата на приложимата правна норма за прекратяване на наемното правоотношение на основание чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО, което не позволява осъществяване на съдебен контрол за наличието на отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК. Непосочването на правната норма на чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО означава, че липсва волеизявление на административния орган за прекратяване на наемното правоотношение, поради отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище. За пълнота на изложеното обаче, следва да се отчете неоснователността на доводите на жалбоподателя, че извършената на 21.12.2000 г. продажба на недвижим имот представлява прекратяване на съсобствеността, доколкото в приетия като доказателство по делото нотариален акт липсват данни приобретателя на имота да е съсобственик.

С оглед на изложените мотиви, настоящия съдебен състав счита, че административния орган е приложил правилно материалния закон спрямо установените в административното производство факти, поради което и

заповедта, с която е прекратено наемното правоотношение със С. Г. Т. и домакинството му е издадена в съответствие с разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО и като законосъобразна следва да бъде оставена в сила.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Т. Г. против заповед № РД-09-284/22.10.2010 г. на К. на район „Л.“, Столична община, изменена със заповед № РД-09-339/06.12.2010 г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: